

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - אהלבת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיִּגַּשׁ - בְּאֵהֶבֶת חֵינָם יִבְנֶה הַמְּקֻדָּשׁ

"וַיִּפֹּל עַל צוֹאְרֵי בְנֵימָן אָחִיו וַיִּבְרַךְ וַיְבַרְכֵם בְּכָה עַל צוֹאְרֵיו" (בראשית מ"ה, י"ד)

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דיאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

כל אחד בכה על החורבן של השני. הם אמרו: "יהי רצון שהבכי הזה כאן ימנע את החורבן שם".

"וַיִּנְשֶׁק לְכָל אָחִיו וַיְבַרְכֵם עֲלֵהֶם וְאָחֲרַי כֵּן דִּבְרֵי אָחִיו אֲתוֹ" (בראשית מ"ה, ט"ו). רש"י הקדוש אומר שהוסיף נשיקות. מאחר שראו אותו בוכה וליבו שלם עימם דיברו איתו.

מכאן ראייה שיוסף הצדיק ניקה את הלב מהמעשה שמכרו אותו וכל מה שעבר עליו בגלל מעשה זה.

על ידי החיבוקים והנשיקות שיצאו מכל הלב- לא נשאר שום רושם מהמשקעים של העבר.

לפעמים אדם מבקש ממישהו מחילה בגלל שפגע בו. השני שומע את בקשת המחילה ואומר לו בחצי פה: "אני מוחל לך".

בנוסף הוא לא מסכים לתת לו יד וגם לא נותן להתקרב אליו לתת נשיקה להתפייסות. ברור שהוא לא מחל לשני מכל הלב!

אם אדם מסוגל לחבק ובנוסף לתת נשיקה- זה סימן שהוא מחל וסלח באמת מכל הלב.

אחים שלא ראו אחד את השני יותר מעשרים שנה, סוף כל סוף נפגשים, על מה הם בכו?

רש"י הקדוש אומר שיוסף בכה על שני מקדשות שעתידין להיות בחלקו של בנימין וסופן להיחרב ובנימין בכה על משכן שילה שעתידי להיות בחלקו של יוסף וסופו להיחרב.

לכאורה מעשה זה לא מובן. אדם הולך לחתונה של אחיו. כאשר הוא רואה אותו במקום לשמוח אותו ולרקוד איתו הוא בוכה.

החתן מתפלא על המעשה ושואל אותו: "אחי, למה אתה בוכה?". האח עונה לו: "בעוד חמישים שנה אתה מת".

"תגיד, אתה מרגיש טוב? מה עכשיו נזכרת לבכות על מה שיקרה בעוד חמישים שנה? הרי כל אחד מת בסוף?".

בנימין ויוסף לא ראו אחד את השני עשרות שנים. על מה בוכים? **על מה הם שהולך להיות בעוד אלפיים שנה קדימה!**

אדם נכנס לאולם ופוגש באחיו החתן. במקום לרקוד הוא בוכה ואומר לחתן: "אתה יודע שבעוד חמישים שנה אתה לא פה? לכן אני בוכה עליך".

איזה דיבורים אלה? מדוע הם נהגו כך? רבותינו מסבירים שיוסף ובנימין רצו על ידי הבכיות שלהם למנוע את חורבן בית המקדש.

כידוע בית המקדש נחרב בעוון שנאת חינם. כאן הם ביקשו על ידי בכי של אהבת חינם למנוע את חורבן משכן שילה ובתי המקדש.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות מבשרת ציון

צאת לכת

שם	כניסת לכת	צאת לכת	וינין תם
י"מ	16:03	17:16	17:48
ת"א	16:22	17:14	17:44
מיוסף	16:21	17:14	17:43
ב"ב	16:24	17:17	17:48

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – פת גויים – חלק ו'

שאלה: ?

מה הדין של לחם שעובד גוי אפה כאשר בעל המקום הוא יהודי?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

איסור פת גויים לא תלוי בבעלות על הקמח אלא בפעולת האפיה עצמה. לכן אם האופה בפועל היה גוי, למרות שהבעלים של המקום יהודי המאפה אסור באכילה. אם בעל המאפיה גוי והאופה יהודי, המאפה לא אסור מדין מאפה גויים. **הערה:** הדין הזה שונה מחיוב הפרשת חלה ששם הדין תלוי בבעלות המאפיה והקמח כפי שיבואר לקמן בהלכות הפרשת חלה. שבשעה שבעל הבית יהודי והעובד גוי, הדבר חמור יותר מאשר בעל הבית גוי.

מכיוון שלעניין פת הולכים אחרי מי שאפה בפועל, לכן אם גוי לש או ערך את הבצק ויהודי אפה את הבצק המאפה מותר באכילה. **מקורות:** הטור (סימן קיב) כתב בשם הר"ן שאם גוי ערך את הבצק, אפילו שישראל אפה- המאפה אסור באכילה. אבל הרשב"א כתב בתשובה ח"א (סימן רכח) להתיר אם ישראל אפה. כ"כ הרמב"ם (פי"ז מהל" מאכלות אסורות הי"ג). הבית יוסף כתב שהעיקר כרמב"ם ורשב"א.

פת בבעלות ישראל שנכרי אפה חמור יותר מפת בבעלות גוי שאפה גוי, ולא נוהגים בו היתר כפת פלטר. **מקורות:** שו"ע (שם סי"א). הש"ך כתב (סק"ז) שהטעם שבפת ישראל אין היתר ודינו כבישולי גוי, שרק בפת עכו"ם הוא גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה, מה שאין כן בפת של ישראל לא שייך טעם זה. מכל מקום מהני חיתוי על ידי ישראל, כמבואר בפרי מגדים (שם). לכאורה, אף שהגוי לש וערך את הבצק, כל שהקמח של ישראל דינו כפת ישראל שאפאה גוי, ולישה ועריכה לא מעלה ולא מורידה, כן מוכח מדברי השו"ע (שם) שלא חילק בזה.

מכיוון שרוב המאפיות בארץ ישראל שייכות ליהודים, אם האפיה נעשית על ידי גוי, הפת אסור באכילה. **מקורות:** כמבואר בש"ך (שם) בכהאי גוונא הוא בגדר ביטול.

גם במקום שנהגו היתר בפת של גויים. **הערה:** אלא אם כן עשה ישראל אחת מהמלאכות שנזכרו לעיל.

יש מי שמקל במפעל של יהודי עם פועלים גויים, שנחשב לפת פלטר לכל דבר. **הערה:** בשו"ת אגרות משה ח"א (חי"ד סימן מה) כתב: "כאשר הוא צריך לשכור פועלים גויים, יש להחשיבו כפת פלטר, היות ולא מזדמנים לו פועלים יהודים לאפות, א"כ הוא ככל פת פלטר שהתירו משום חיי נפש". הדין בשו"ע נאמר כאשר היהודי בעל הבית והוא בעצמו אופה ולא צריך פועלים, ובכל זאת נתן לגוי לאפות. אבל מאפיה גדולה שלא יכולה ללא פועלים, אין בזה איסור. עיין שו"ת תשובות והנהגות ח"ב (סימן שפו) שצייד להחמיר, אלא אם כן ההדלקה היתה על ידי יהודי. בשו"ת ושב ורפא ח"ב (סימן כט) סמך להלכה על דברי הרב אגרות משה. בספר תפארת אישים (סימן מה) הקל באופן שישראל ימכור לגוי את הקמח ושוב אינו בגדר פת ישראל. יש לציין כי באופן שהפת נאפתה כבר, יש אפשרות למכור לאחר האפיה.

נפיון ושכרו

להלן סיפור שמעובד מתוך העלון 'טיב הקהילה'. מפי בעל המונית י.ל.: הנוסע המוכבד ירד מהמונית ואני נסעתי להפסקה קלה. בהפסקה ניקיתי מעט את המונית. מצאתי ארנק תפוח על המושב האחורי. ספירה מהירה גילתה יותר מעשרת אלפים דולר במזומן! בדקתי את הארנק וגיליתי שהוא שייך לאדם שהורדתי לפני כמה דקות. מצבי הכלכלי היה דחוק. היה זה פיתוי לא קל במצבי. לפני שהיה ליצר מספיק זמן לעבוד עלי, נסעתי במהירות לבניין המשרדים שלי והורדתי את הנוסע. הצגתי את הפרטים המזהים של הארנק לשומר. הוא אמר שזה הבעלים של החברה. לבסוף הוכנסתי פנימה לטרקלין המפואר ומיד למשרד של האדון. הושטתי לו את הארנק. הוא היה המום כיצד עמדתי בפיתוי ומיהרתי לדרכי.

למחרת הסדרן בחברת המוניות התקשר אלי ושלה אותי לכתובת מסוימת. הבעלים של החברה מאתמול הופיע לפתע. הסתבר שהוא התקשר לחברה וביקש אותי בתור נהג ליום ארוך של נסיעות ופגישות ובסופו שלום ביד נדיבה. כעבור מספר שבועות של נסיעות דרך חברת המוניות, פנה אלי ואמר שהוא מחפש נהג קבוע עבורו. הוא ישמח אם אהפוך לנהג האישי, מכיוון שהוא רוחש אמון כלפי אחרי שהחזרתי לו את הארנק. לאחר שפרס לפני את תנאי ההעסקה, גיליתי שארוויח יותר ממה שאני מרוויח כיום מהעבודה המאומצת שלי והסכמתי. שנים רבות עבדתי כנהג מונית עד שנשחקתי לגמרי מהעבודה הזו ורציתי להחליף מקצוע, אבל לא ידעתי לאיזה מקצוע אלך - והנה הקב"ה סידר לי עבודה קלה ונעימה.

מכרתי את המונית והפכתי לנהג האישי ברכב שרד בנסיעות קלות ומהנות. חלק גדול מהזמן הוא שהה בחו"ל. בזמן הזה הייתי חופשי ללא צורך להגיע למקום העבודה, מה שנתן לי את השקט שהייתי כל כך זקוק לו. בעבודה הזאת זכיתי להצטרף עם הבוס לפגישות חשובות ובעיקר לברכות של גדולי הדור שאני לעולם לא הייתי זוכה לכך אילולי ההשגחה הפרטית. בין היתר התחכתי בעולם העסקים. כאשר הבוס חזר לגור בחו"ל כבר נכנסתי לעולם העסקים והסתדרתי בצורה הטובה ביותר. לסיכום: **אם בא לפניך ניסיון- אל תיפול ברשת ותזכה אי"ה לעושר ואושר!!!**

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פנחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל" 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מנחם מנדל הגר מוישווה זצ"ל

האדמו"ר הרב מנחם מנדל הגר מוישווה זצ"ל - נולד כבן בכור להוריו בשנת ה'תרמ"ו (1885) בכפר בעדווילא במרמורש שבטרנסילבניה. נקרא ע"ש אבי סבו ר' מנחם מנדל הגר. לאחר מכן המשפחה עברה לויז'ניץ. נסמך להוראה ע"י הגאונים רבי שלום מרדכי שברון ורבי בנימין אריה וייס מצ'רנוביץ'. לאחר נישואיו כיהן כר"מ בישיבת אביו בוויז'ניץ. בשנת ה'תרס"ח (1908) התמנה לרב של ויז'ניץ.

עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה הצטרף עם אביו ומשפחתו לגרוסוורדיין. בשנת ה'תרפ"א (1920) התמנה כרבה של וישוה (במקום הגאון ר' אליעזר דוד גרינוולד בעל 'קרו לודו' אשר עבר לסאטמר). רבינו ניהל ביד רמה את הישיבה אשר בשיאה מנתה כארבע מאות תלמידים. לאחר פטירת אביו, בשנת ה'תרצ"ו (1936), התחיל לנהוג באדמו"רות וכונה האדמו"ר מוישווה. גם לאחר ששימש כאדמו"ר המשיך לעמוד בראש הישיבה ולמסור שיעורים.

גאון בנגלה ובנסתר. שלט בש"ס ובמפרשים ראשונים ואחרונים. שקידתו הייתה מופלאה. לעיתים ניתן היה לראות בבוקר כי ארוחת הערב מונחת כפי שהייתה בשלמותה. נפטר ב-י"ג טבת ה'תש"א (1941). חי כ-56 שנים. בהתחלה נטמן בוישוה, לאחר מכן בשנת ה'תשכ"ו (1965) ארונו הועלה וצונו בחלקת אדמו"רי ויז'ניץ בבית הקברות שומרי שבת בבני-ברק. בנו ר' ברוך מילא את מקומו.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' ברוך. **סבא (מצד אימו):** ר' מאיר מדז'יקוב. **אביו:** האדמו"ר ר' ישראל מויז'ניץ (אביו כיהן כרב במרמורש שבטרנסילבניה. בעל 'אהבת ישראל'). **אמו:** מרת הינדא. **אשתו:** מרת יענטא מרים (בת דודו בת ר' מרדכי חודרוב חתן רבי ברוך מויז'ניץ- נישא בשנת ה'תרס"ב 1902). **מרביתיו:** אביו. **מתלמידיו:** ר' חיים אדלר, ר' ישראל שטרן. **ילדיו:** האדמו"ר ר' ברוך מוישווה (חתן ר' צבי אריה רובין ממישליץ נכד ה'דברי חיים' ורבי נפתלי מראפשיץ), ר' חיים יהודה מאיר מוישווה (חתן ר' אליעזר ריינמאן נכד רבי נפתלי מראפשיץ ור' משה טייטלבוים הראשון - בעל ה'ישמח משה'). **מספריו:** **ישארית מנחם** - על התורה.

שיבת 'תורה ודעת' היתה בימים ההם בשכונת ויליאמסבורג. ראש הישיבה הגאון הגדול הרב שלמה היימן הזמין את הרב מוישווה לומר שיעור בפני הבחורים ביום ראשון. בשבת קודש האורח התאכסן אצל הגר"ש היימן. הרב היימן היה בטוח כי בשבת הרב מוישווה ירצה להתכונן לשיעור, בפרט שרבנים ומגידי שיעור רבים אמורים להיות נוכחים שם.

בפועל רבינו אפילו לא שאל היכן אוחזים בלימוד בישיבה או איזה מסכת לומדים. ביום ראשון, כשהרב מוישווה בא לישיבה, כיבדו אותו לומר את השיעור. רבינו אמר לרב היימן: "אני לא יודע היכן אתם אוחזים. על כן הגידו נא תחילה את שיעורכם ואני אומר אחריכם. שהרי תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם", וכן הוה. הרב היימן הכין שיעור על פרק ברמב"ם והירצה את דבריו.

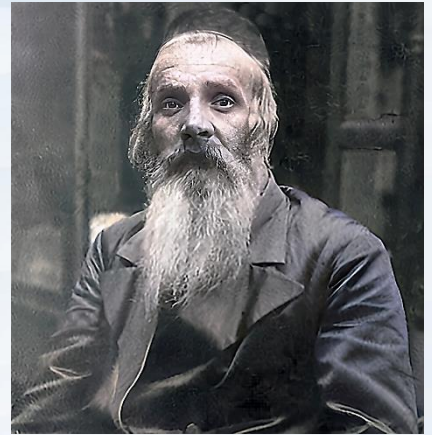
אחריו הרב מוישווה קם, שילב יד אחת בשניה, עצם עיניו ואמר **פלפול במשך כשלוש שעות על אותו רמב"ם**. השיעור היה בנוי עם ראשונים ואחרונים בחריפות עצומה, אשר עוררה פליאה בקרב כל הנוכחים. לאחר מכן האורח עבר לדברי אגדה אשר היו קשורים לדברי ההלכה שאמר. בתום השיעור הרב היימן לא מצא את הביטויים הנעלים להביע את השתוממותו מגאונותו הכבירה של הרב מוישווה אשר באה לידי ביטוי בשיעורו, ואמר כשחיוך על פניו:

"כמו שהרב מוישווה היה מוכן הרמב"ם, כך בודאי היה יכול להיות מוכן בכל הש"ס". אולם רבינו, בענוותנותו הרבה אמר אודות דרשה זו: "הרגשתי כי זה היה רק מכוחו של אבא". (מעובד מתוך 'אידישע ווארט, גיליון שבט-אדר תשנ"א')

תלמיד אחד שלמד בישיבה של רבינו סיפר: פעם אחת הגיעה אלי ידיעה שאמא שלי חלתה רח"ל במחלה קשה. מכיוון שהייתי טרוד ודאגתי מאוד כששמעתי בשורה זו, לא הלכתי לישון בזמן השינה שנקבע בישיבה. נשאיתי בחוץ לטייל קצת ולשאוף אוויר צח כדי להירגע. לפתע שמעתי את קולו המתוק של ראש הישיבה הרה"ק מוישווה, שעמד אצל החלון על יד סטנדר ולמד בהתמדה נפלאה. כשרבינו הבחין בי מסתובב ברחוב באמצע הלילה הוא צעק אלי: "מדוע אתה מסתובב כאן באמצע הלילה? הזדרז מהר ולך לישון כי כבר מאוחר מאוד!".

"התמרמתי קצת בתוך ליבי, מדוע ראש הישיבה צועק עלי בדיוק כעת כאשר המחלה של אימי מטרידה את מוחי? מתוך מחשבת תרעומת זו החלטתי שמכיוון שאני לומד עם בנו של ראש הישיבה בכל יום בבוקר השכם לפני התפילה, ובדרך כלל עלי להעירו משנתו, לכן מחר בבוקר כאשר אגיע להעירו, אנקוש בחוזקה על הדלת בכוונה כדי שראש הישיבה יתעורר גם הוא".

"בבוקר השכם הגעתי לבניין הישיבה מלא מרץ לפעול כמחשבתי מאמש. לא האמנתי למראה עיניי: ראש הישיבה עדיין עומד ליד הסטנדר ולומד בהתלהבות גדולה ובקול רם כפי שראיתי בתחילת הלילה שעות אחדות קודם לכן". אותו תלמיד סיים את סיפורו ואמר: "זה היה בשבילי שיעור מוסר נפלא לכל החיים, להבין ולהשכיל מה פירוש הפסוק 'וְהָיְתָה בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה' (יהושע א, ח). פשוטו כמשמעו..." (מעובד מתוך 'גאון ישראל וקדושו')

חֶשְׁבוֹנוֹת שְׁמַיִם

למה כך נגזר על הבן? הרי בניתי את המקווה בשביל כלל ישראל במסירות נפש עצומה. השקעתי את גופי ונשמתי בדבר. ויתרתי על נוחות ועל ממון לתכלית אחת - להרבות קדושה וטהרה בעם ישראל. איך יתכן שכך עלתה לי? הזו תורה וזו שכרה? נכנסתי לגדולי ישראל בצרפת ובארץ הקודש. כולם השתתפו בצערי, הרעיפו דברי נחומים, אבל אני לא התנחמתי.

לילה אחד בשעה שאני ישן אני רואה אדם בעל פנים מאירות עם זקן לבן. הוא אמר לי: "אבא, תירגע!". שאלתי אותו: "מי אתה?". היהודי הזקן אמר לי: "אני שלמה שלך. אני אחד מבעלי התוספות. נהרגתי בצרפת על קידוש ה'. עליתי לשמיים ונכנסתי לכל מקום שאני רוצה. הייתי בעולמות העליונים ונהניתי מזיו השכינה עד שהגעתי למקום מסויים ולא רצו להכניס אותי. אמרו לי: 'נכון שעלית על קידוש ה', אבל להיכל הזה נכנס רק מי שטבל במקווה טהרה לפני הקבורה. רק נפטר כזה יכול להיכנס לכאן'."

"מכיוון שנהרגתי על קידוש ה' קברו אותי בבגדי מלוכלכים בדם. בשמיים אמרו לי שהעצה היחידה להיכנס להיכל הגבוה הוא לחזור לעולם ולטבול במקווה. הם ביררו להיכן עלי לרדת, למי תהיה את הזכות שאחד מבעלי התוספות יחיה בביתו. הם הלכו וחיפשו. כך השם שלך עליה, אבא יקר. אתה שמסרת את נפשך על בניית המקווה אצלך אני איולד".

"עכשיו לאחר שטבלתי אני יכול להיות בכל העולמות בלי שום מניעה. היה לי קשה מאוד לרדת למטה כדי לנחם אותך, אבל בגלל שלושה דברים ירדתי: א. בגלל הכרת הטוב שגידלת אותי. בשמיים עניין הכרת הטוב הוא חשוב מאוד.

ב. כדי שתבין עד כמה גדול העניין של זיכוי הרבים.
ג. אנשים מסתובבים בעולם עם שאלות רבות. רציתי לחזק את כלל ישראל שידעו שלכל דבר יש חשבון. כל מה דעביד רחמנא- לטב עביד.

יכול להיות שכאשר תקום תאמר לעצמך 'חלומות שוא ידברון'. לכן אתן שני סימנים שהחלום אמיתי: דבר ראשון, כשהייתי בגיל שמונה חודשים הגעתי למצב של סכנת חיים עקב קריסת מערכות. הרופאים לא הצליחו לרפא אותי. יום אחד קמתי בריא ושלם בלי שום השתדלות של הרופאים.

הסימן השני, תקפידו על מצוות חלה ובקרוב תבורכו בבת. התעוררתי מהחלום. אני פוגש את הרבנית וגם היא היתה מרוגשת לגמרי. גם היא חלמה ששלמה הבן הגיע אליה. הוא אמר לה שאם תקפיד על מצוות חלה תהיה לנו בת. כשהוא סיים את סיפורו, הוא הראה על בתו בת הארבע ואמר: "זאת הבת שהגיעה אחרי תשעת הבנים".

להלן סיפור מופלא ביותר שמעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בסיפור זה ללמד אותנו עד כמה כל דבר שקורה בעולם הזה הוא בהשגחה פרטית מאת בורא עולם. המחנך הרב אברהם מרדכי סגל סיפר ששמע את הסיפור מבעל המעשה, הרב חיים טובי זצ"ל שהתבקש לבית-עולמו ב-כ"ו ניסן ה'תש"פ.

יש בצרפת כפר קטן במרחק שעה נסיעה מפריז. גרים שם יהודים נדיבי לב. ר' חיים הזדמן לכפר הזה בשבת קודש. הוא התארח אצל רב הישוב. הוא הבחין במשהו מוזר - מאחורי הווילון יש מרובע סתום בלבנים. לא חלון אלא קיר.

"מה הם הלבנים האלו?", שאל את המארח. הרב התרגש מהשאלה. בהתחלה הוא לא יכל לדבר. אחרי שנרגע קצת הוא התחיל לספר: גרתי בישראל במשך כמה שנים. הגעתי לכאן במטרה לקרב יהודים לאביהם שבשמיים. הכפר הפורח הזה היה שומם. לא היה כאן כלום. לא בית כנסת, לא מוסדות חינוך, שום דבר. שממה רוחנית ממש.

לאט לאט בסיעתא דשמיא יסדנו בית כנסת, נפתחו מוסדות לימוד, ושם שמיים נישא על שפתיים. עם כל ההתפתחות היה בולט מאוד חסרונו של מקווה. אדם שביקש לטבול, היה צריך לנסוע שעה הלוך ושעה חזור. כשראיתי שזה המצב, החלטתי לבנות מקווה בחצר הבית שלנו. הלבנים שאתה רואה כאן סותמים את החלון שפונה לכיוון החצר, שם בנויה המקווה.

במשך שלוש שנים וחצי עמלתי על בניית המקווה. רציתי שהכל יהיה מושלם ומהודר בתכלית הכשרות. בכל שליבי הבניה הזמנתי לכאן רבנים שיבדקו כי אכן הכל נעשה כהלכה, בכל דבר הלכנו לפי הדיעה הכי מחמירה. בסופו של דבר זכינו ב"ה לברך על המוגמר ואנשי הישוב התחילו להקפיד הרבה יותר על קדושה וטהרה.

מכיוון שהמקווה נמצאת בחצר, הקפדנו מאוד שהדלת תהיה סגורה וילדים לא יוכלו להיכנס לשם. השמירה היתה מעולה וב"ה אף אחד לא ניזוק, חוץ מפעם אחת ויחידה.

עד לבניית המקווה זכינו לתשעה בנים בחסדי ה'. ציפינו מאוד לבת. הקב"ה שלח לנו בן עשירי. קראנו לו שלמה. מאז שהוא נולד הרגשתי אהבה גדולה לבן הזה, משהו מיוחד מעבר לאהבה של הורים. היינו קשורים אליו מאוד.

שבת אחת אחרי הצהריים האמא חיפשה את שלמה והוא לא נמצא. היא קראה לו והוא לא ענה. היא בדקה בכל המקומות בבית ואחר כך יצאה לחצר וגילתה שדלת המקווה פתוחה. בפנים התברר מדוע שלמה לא ענה. בורא עולם לקח אותו למעלה לגנזי מרומים. הילד הכי יקר שהיה לנו. כולם יקרים אבל אליו נקשרנו בקשר בל יתואר. הכאב היה קשה מנשוא. תמיהה גדולה הציקה לי עד עמקי נשמתי.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
מרים בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
ר' שאול בן סליבה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה	ברכה בת מרדכי ע"ה
שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה	גורג'יה בת נעמה ע"ה
אילנה (מחוזת) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל	אליאור בן פרידה ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה	שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	אלהיה אליאס בן אלגריה ז"ל
רחמים בן רחל ז"ל	יצחק יצקן בן רחל ז"ל	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	קאסנא בת גדיטו ע"ה	קאסנא בת גדיטו ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת נעמה ע"ה	סוליקה בת נעמה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל	סלים בן פרחת ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה
רחמה בת מסעודה ע"ה	חיים חמוטל בן רינה ז"ל	חיים חמוטל בן רינה ז"ל